

Meklējot jaunu darbvietu, atsaucos uz sludinājumu par auklīti, 14.03.2018. devos uz pārrunām un joprojām esmu šokā!

Sastapu tur vadītāju (priekšā nestādījās, bet pēc interneta meklējumiem šķiet Sarma Dreimane). Uz to brīdi bija divi bērni, viens ~2,5g. R., otrs ~3 M., pārējie bija izvesti ārā pastaigā.

Mazākajam bija liels zilums uz vaiga, uz ko vadītāja noteica, ka tas ir mājās iegūts, tas bieži, viņu mājās neviens nepieskatot. Mēģināju bērnus uzrunāt, uz ko vadītāja atteica "nav vērts, viņi nerunā, atpalikuši, nāk no tādām ģimenēm, ja mājās nerunā, tad tagad jau par vēlu ko labot..."! "Uzvedas drausmīgi, nezinu kāpēc vispār piekritu paņemt, varēju tak izvēlēties!" To visu viņa teica bērnu klātbūtnē (par M. vairākkārt "drausmīgs") un emocionāli pretīgā tonī!

Telpā, kur uzturējāties (viena no divām istabām dzīvoklī), nebija nekā, izņemot bērnu krēslīšus uz kā puikas centās kāpt. Tādēļ vadītāja (kura vairākumā sēdēja un skaļā tonī neļāva bērniem izpausties un šausminājās), lai labāk kontrolētu situāciju, izvēlējās M. nošķirt un ievada viņu turpat blakus esošā pieliekamajā telpā, kā pati paskaidroja "tur spēļmantu nav, tur ir ledusskapji un tur sagatavo ēdienu"! Pēc laiciņa puika iznāca un sāka man iet apkārt, es mēģināju jokojot teikt, ka man sāk griezties galva, viņam arī var sagriezties un mēģināju viņu ar rokām stādināt. Uz ko vadītāja noteica "tā ar viņiem nevar, tā viņi sāk "uz galvas kāpt"", un skaļā tonī atkal ievada M. pieliekamajā un aizvēra durvis! Kad atnāca pārējie bērni, M. priecīgs iznāca tos sagaidīt, bet atkal, lai netraucē, tika ievests pieliekamajā (protams viņš katreiz tur raudāja)! Rokas mazgāt viņu izlaida, pēc kā M. atnāca un nostājās pie manis. Pienāca klāt vēl viens puika un ar pirkstu bakstot M. vēderā rādīja, kur viņam jāiet... - pieliekamajā! M. jau atkal ieraudājās, bet es paskaidroju, ka viņš neko sliktu nav izdarījis.

Tad bērni ieņēma vietas pie sagatavotajiem galdiņiem. M. apsēdās blakus vienai meitenītei, pēc kā viņa uzreiz (ne no kā, es biju klāt) sāka raudāt. Es meitenīti uzrunāju, ka pēc pastaigas drošvien nogurusi, tūlīt paēdīs, M. arī apsēdies, lai paēstu. Bet viena no jaunietēm-darbiniecēm pienākusi: "viņš (M.) ir drausmīgs, tu pati redzēsi"! Atgāju nostāk, vēroju notiekošo. Pēkšņi jau minētā meitene iebļāvās, jo M. viņai pieskārs pie rociņas (es redzēju!)... Minētā jaunieta-darbiniece momentā paņēma un ievada M. atkal pieliekamajā! Pēc kā es devos puiku mierināt, glāstīju un teicu, lai klausu, viss būs labi, un viņš nomierinājās.

M. ēst tika pasniegts pieliekamajā vienatnē! Mani vadītāja pasauca un teica, ka tā es strādāt nevarēšot, ka ar mani "pilnīgi paredzams no vecākiem nāks sūdzības viena pēc otras"!(?!). Uz ko es pateicu, ka vispār esmu šokā par redzēto ar M., ka man būtu jāziņo, vai mammas to nojauš. Uz ko viņa sāka sīki iztirzāt no kādām ģimenēm katrs bērns nāk, ka attiecīgās mammas nestrādā, kāpēc viņas tur vispār bērnus ved, pašas netiek galā..., runāja arī par citiem, cik bezcerīgi varianti viņiem tikuši!

Protams, vakarā sagaidīju M. mammu (kura neatbilda tam kā viņu bija raksturojusi vadītāja) un izstāstīju. Viņa bija nesaprašanā, ka viņas bērnu netaisīti ārā pastaigā ar pārējiem, jo slims viņš nebija un nekas netika teikts!...